

ואמר רבינו זיל בספרו שבעל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפיו צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון רב"ה   משבטים   תשב"ב

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שזל היא התעוררות נפלא ונדא קאר ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יקרה ה' ונאמר מרבה מלכות מלכות (השם יתברך)

ואמר רבינו זיל בספרו שבעל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפיו צדיק גמור

יש לו גם כן תקנה

אם בגפו יבא בגפו יצא וכו' בזה הפסוק אנו רואין עצם רבוי רחמנותו יתברך אפלו על הנופלים לעבדות גמור, כי זה שמכר את עצמו לעבד גמור פגם מאד ונמשך מאד אחר זהמת הנחש שהוא בחינת עבדות כנ"ל, כי מכר את עצמו לעבד גמור וכמבאר בדברי רז"ל מגדל הפגם של העבד, כמו שאמרו און ששמעה על הר סיני כי לי בני ישראל עבדים וכו' והלך וקנה אדון לעצמו וכו'. כי כל אדם כל מה שמקבל עליו ביותר על הפרנסה הוא נמשך ביותר אחר אחיזת זהמת הנחש חס ושלום. והכל כפי נפילתו ליגיעות ועבדות וטרחות העולם הזה. ועל כן הזהירו רז"ל הוי ממצט בעסק ועסק בתורה, עשה תורתך קבע ומלאכתך עראי שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה.

ועל כן זה שמכר את עצמו לעבד גמור ר"ל, הוא נמשך מאד לתקף זהמת הנחש ממש מאחר שמכר את עצמו לעבד גמור. ופגם בכל התורה כלה שתלויה ביציאת מצרים שיצאנו מעבדות לחרות, כמו שכתוב, אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך וכו', וזה מכר את עצמו לעבד גמור ומגדל ירידתו שירד מאד התירה התורה לאדונו שימסר לו שפחה כנענית להוליד ממנה עבדים. והוא לכאורה תמוה נשגבה איך התר בן ישראל בשפחה שהוא עון חמור מאד מאד. כמו שהאריכו רז"ל בעצם העון בלי שעור ר"ל ואמרו שאברהם אבינו מוציא כל ישראל מהגיהנם חוץ מהבא על הנכרית וכו' ר"ל. אך בזה אנו רואין עצם ירידתו ונפילתו של זה הנמכר לעבד שירד כל כך לעבדות גמור עד שהותר בשפחה להוליד עבדים כנענים לאדונו.

ואף על פי שירד כל כך זה העבד אם כן יאמר האומר שהוא כבר הפקר גמור ואין לו שום תקנה עוד, לא כן הוא, כי אנו רואין רחמנותו יתברך העצום והמרבה בלי שעור שגם בהעבד יש כמה וכמה דינים ואזהרות שהזהירה התורה לרחם עליו הרבה ושללא להפקירו לגמרי ח"ו, וזה אנו רואין במה שהזהירה התורה אם בגפו יבא בגפו יצא. הינו כי אף על פי שנפל לעבדות גמור עד שהותר לו שפחה, אף על פי כן ה' יתברך חושב גם עליו לבל יהיה נדחה לגמרי ח"ו. על כן לא התר לו שפחה כי אם כשיש לו אשה כשרה בת ישראל. שאז אפלו אם ישא שפחה יש לו תקנה להתתקן מאחר שכבר נתחבר בקדשה על ידי בת זוגו הכשרה שהיא מסטרא דאשה יראת ד', כי זה ידוע שעקר התקון של הרחוקים הוא על ידי הבנים שמולידים בכשרות מבת ישראל. ועל כן אף על פי שישא שפחה יש לו תקנה.

ליקוטי הלכות בכור בהמה טהורה ד' כו

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיהָ

והשביעית תשמטנה

קִדְשַׁת שַׁבַּת עַל הָאָרֶץ

עָקַר דִּין הַפֶּקֶר נִלְמַד מִשְׁמָטָה כְּמִבְאֵר בְּגִמְרָא שְׁלֵמְדוּ מִפְּסוּק וְהַשְּׁבִיעִית תִּשְׁמָטְנָה וְנִטְשָׁתָה וְכוּ' וְכַמוֹכָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ שְׁצָרִיךְ לְחַפְקִיר כְּשִׁמְטָה וְכוּ'.

כִּי שְׁמָטָה בְּחִינַת שַׁבַּת כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב, שְׁנַת שַׁבְּתוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ וְכַמוֹ שְׁפָרַשׁ רַש"י, כְּמוֹ שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית וְכוּ'. תִּינוּ שְׁבַשְׁנָה הַשְּׁבִיעִית נִמְשָׁךְ קִדְשַׁת שַׁבַּת עַל הָאָרֶץ וְעַל כֵּן כָּל הַפְּרוֹת וְתַבּוּאֹת הָאָרֶץ הֵם הַפֶּקֶר לְכָל כִּי מִתְבַּטְּלִין כָּל הַפְּעֻלוֹת מִשְׁתַּנּוֹת וְכָל הַדְּעוֹת מִשְׁנֹת וְנִכְלָלִין בְּאַחַדוֹת הַפְּשׁוּט, וְעַל כֵּן כָּל הַתַּבּוּאָה הַפֶּקֶר לְכָל. כִּי אָסוּר שְׂיִהְיֶה שׁוּם הַקְּפָדָה וְשְׁנוֵי דְעָה עַל הַתַּבּוּאָה בְּשָׁנָה הַשְּׁבִיעִית לֹאמַר שְׂזֹאת הַתַּבּוּאָה שְׂיִדָּ לְבַעַל שְׂדֵה זֶה וְזֹאת הַתַּבּוּאָה שְׂיִכָּה לְבַעַל שְׂדֵה אַחַר שְׂזֵהוּ בְּחִינַת פְּעֻלוֹת מִשְׁתַּנּוֹת וְשְׁנוֵי דְעוֹת כִּי עַכְשָׁו הַכֹּל שְׂוִין כִּי נִכְלָלָת הָאָרֶץ אִזּוּ בְּבְחִינַת שַׁבַּת שְׁשֵׁם נִכְלָלִין כָּל הַפְּעֻלוֹת מִשְׁתַּנּוֹת יַחַד בְּאַחַדוֹת הַפְּשׁוּט שְׁשֵׁם הַכֹּל כְּלוּלִין יַחַד וְאָסוּר שְׂיִהְיֶה שׁוּם שְׁנוֵי דְעָה וְהַקְּפָדָה בִּינֵיהֶם.

וְעַל כֵּן אִזּוּ אָסוּרִים כָּל עֲבוֹדַת הָאָרֶץ כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב, שְׂדֵה לֹא תִזְרַע וְכוּ' שְׁנַת שַׁבְּתוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ כִּי אִזּוּ בְּחִינַת שַׁבַּת שְׂאִזּוּ מִתְבַּטְּל בְּחִינַת עֶבֶד מִט"ט וְנִכְלָל בְּבְחִינַת בֶּן בְּחִינַת נִיחָא.

ליקוטי הלכות פריקה ומעינה ד'ו

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

על כל דבר פשע

לְגַלוֹת הָאֱלֹקוֹת שֶׁבְכָל דָּבָר

וְזֶה שֶׁדִּקְדָּקָה הַתּוֹרָה, עַל כָּל דָּבָר פֶּשַׁע עַל שׂוֹר עַל חֲמוֹר עַל שָׂה עַל שְׁלֵמָה עַל כָּל אֲבֵדָה אֲשֶׁר יֵאמַר כִּי הוּא זֶה עַד הָאֱלֹקִים יָבֹא דָבָר שְׁנִיָּהֶם וְכוּ'. הִינּוּ שֶׁתּוֹרָה מְנַלָּה לָנוּ וּמִזְדִּיעָה לָנוּ בְּכָל לְ וּפְרָט, וְחֲזֹר וְכָל ל. שֶׁבְכָל הַדְּבָרִים שֶׁפְּעוּלָם יֵשׁ בּוֹ חֵיוֹת אֱלֹקוֹתוֹ הַמְּתִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת הַדָּבָר וְזֶה עֵקֶר הַדִּין תּוֹרָה כְּדִי לְחֲזֹר וּלְהַבִּיא כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבִּינֵיהֶם עַד הָאֱלֹקִים, שֶׁהֵם הַדִּינִים שְׁפוֹסְקִין עַל כָּל הָעֲסָקִים שֶׁבִּינֵיהֶם דִּין תּוֹרָה וְעוֹשִׂין מְכַל עֲסָקֵיהֶם תּוֹרָה כִּנֵּ"ל. וּבִזְהָ אָנוּ רוֹאִים שֶׁבְכָל הַדְּבָרִים שֶׁפְּעוּלָם יֵשׁ אֱלֹקוֹת שֶׁהוּא הַתּוֹרָה כִּנֵּ"ל.

וְזֶהוּ שֶׁהַזְּכִירָה הַתּוֹרָה רַב דְּבָרִים שֶׁפְּעוּלָם בְּפְרָטִיּוֹת שֶׁהֵם עַל שׂוֹר עַל חֲמוֹר עַל שָׂה עַל שְׁלֵמָה וְכוּ' וְהַשָּׂאָר כָּללָה בְּכָל ל בְּתַחֲלָה וּבַסּוֹף, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב עַל כָּל דָּבָר פֶּשַׁע וְכוּ' אֲשֶׁר יֵאמַר כִּי הוּא זֶה וְכוּ'. (כְּמוֹ שֶׁלְּמַדּוֹ רַז"ל כָּל ל וּפְרָט וְכָל ל מִמְקַרָּא זֶה) וְעַל כֵּן סִימָה עַד הָאֱלֹקִים יָבֹא דָבָר שְׁנִיָּהֶם. לִידַע וּלְהַזְדַּיעַ וּלְהַזְדַּיעַ שֶׁבְכָל הַדְּבָרִים שֶׁפְּעוּלָם, בְּכָל מְלַבֵּשׁ וְנִעְלָם אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ וְצָרִיךְ הַכֹּל לְהַעֲלוֹת עַד הָאֱלֹקִים, שֶׁהֵם הַדִּינִים שֶׁנִּקְרָאִים עַל שֵׁם זֶה אֱלֹקִים, מִחֲמַת שֶׁהֵם פּוֹסְקִין דִּין תּוֹרָה וּמְנַלִּין הָאֱלֹקוֹת וְהַתּוֹרָה שֶׁבְכָל דָּבָר וְכוּ"ל:

ליקוטי הלכות דיינים ג' ג

טוֹעֲמִיָה

כ"ב - חותם בתוך חותם

ההולכים בתורת ה'

הַשַּׁבַּת אֲבֹדַת הַכְּתָרִים

מה שהתורה חשבה לענין השבת האבדה שור וחמור ושה ושלמה וכל אבדה, בפרשת משפטים שמזכיר שם אבדה מזכיר שם כל אלו הבחינות, כמו שכתוב שם, על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה. ובדאי יש בזה רזין עמקים מאד ומה שאפשר לרמז בהם חובה עלינו לחפש ולבקש ולמצא בהם איזה רמז.

והענין על פי הנ"ל שהתורה הקדושה מרמזת לנו באלו הדברים שור וחמור שה ושלמה וכל אבדה, כל בחינת התקונים שמתקנים על ידי השבת אבדה, הינו שמתקנים הקלוקלים שמשם באה האבדה, כי האבדה נמשכת מאבדות הכתרים של נעשה ונשמע הנ"ל שהם בחינת צדקה ומשפט וכו' כנ"ל. וזה בחינת שור וחמור שהם בחינת תרין משיחין משיח בן יוסף ומשיח בן דוד שמכניעין קלפות עשו וישמעאל וכו' כנ"ל. וכשמקימין מצות השבת אבדה אזי נמשך עליו הקדשה מבחינת צדיקי אמת שהם בחינת תרין משיחין שהם מוצאין כל האבדות ומשיבין אותן לבעליהם, שזהו בחינת תקון שני הכתרים הנ"ל כנ"ל, ועל ידי בחינת תקון שני הכתרים הנ"ל על ידי זה זוכין לעזות דקדשה ועל ידי עזות דקדשה זוכין לאמונה שלמה ועל ידי זה זוכין לחותם הרגלין שהוא בחינת שלום בכל הבחינות שנעשה על ידי מוכיחי הדור שעל ידי זה נתבטל גרוש וטלטול וכו'.

וזה בחינת על שה זה בחינת עזות דקדשה שהוא בחינת עשירות דקדשה שהוא בחינת הברכות שקבל יעקב מיצחק להכניע את עשו שהוא עזות דסטרא אחרא כנ"ל, כי עקר העזות על ידי עשירות, כמו שכתוב ועשיר יענה עזות. וכתוב, הון עשיר קרית עזו.

וזהו בחינת על שלמה, בחינת עטה אור פשלמה, כי אמונה הוא עקר אור המאיר, כמו שמבאר במקום אחר, כי עקר האמונה על ידי אמת שהוא בחינת אור הפנים וכו', כמו שמבאר כמה פעמים במקום אחר, וזה בחינת לבש ה' עז התאזר שהוא בחינת אמונה, כמו שכתוב, ואמונה אזור חלציו, שהאמונה הוא בחינת לבושין, בחינת שלמה הנ"ל שנמשך מעזות דקדשה בחינת לבש ה' עז התאזר וכו' כנ"ל. וזהו על כל אבדה זה מרמז על תקון חותם הרגלין וכו' כנ"ל.

ועקר כל התקונים נמשכין על ידי הצדיקי אמת שהם בחינת תרין משיחין הנ"ל שהם בחינת שור וחמור ועל פן הזפירה התורה רק שור וחמור כמו שכתוב, כי תפגע שור איבה או חמור תענה השב תשיבנו, כי שם עקר התקון כנ"ל.

ליקו"ה מתנה ה' עז

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר משה דוד סופר הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי' למזל טוב

מכתב ממוהרנ"ת

טוֹעֲמִיָה

פרשת משפטים

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' מִשְׁפָּטִים תר"ג, אומאן:

שְׁלוֹם לְאַהוּבֵי בְּנֵי שִׁיחָה.

כְּבָר שָׁלַחְתִּי לָךְ מִכְתָּב עַל יְדֵי הַפֶּאֶסֶט תְּכַף בְּבִיאָתִי לְפָנֶיךָ בְּיוֹם ג' הָעֶבֶר. וְכַעַת
אֵין לְחַדֵּשׁ דְּבַר תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ. אֲבָל לְמַעַלָּה מִהַשֶּׁמֶשׁ הִיא הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה יֵשׁ וַיֵּשׁ
בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְחַדֵּשׁ וְאַפְלוּ מִי שֵׁאִינוּ יוֹדְעֵי וּמִבֵּין הַחֲדָשׁוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת
הַנִּעֲשִׂים בְּעוֹלָם בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב עֲשֵׂה חֲדָשׁוֹת וְכוּ'
וּבִטּוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד וְכוּ' צְרִיךְ לְהֶאֱמִין בְּזוֹת. בְּבַחֲיַנֵּת חֲדָשִׁים
לְבַקְרִים רַבָּה אֲמוּנָתְךָ, כְּאֲשֶׁר כְּבָר דִּבְרַנּוּ בְּזוֹת הַרְבֵּה. אֲבָל עֲדִין צְרִיכִין לְדַבֵּר בְּזוֹת
שָׁגם דְּבוּרִים אֵלֶּה לֹא יִתְיַשְׁנוּ אֲעֲלֵנוּ:

וְתִדַע בְּנֵי מְחַדֵּשׁ. כִּי זְכִינוּ לְהִיּוֹת מְזַרְעֵי יִשְׂרָאֵל. וּבְחֶסְדּוֹ הַנִּפְלָא נִפְשָׁנוּ
כְּצַפּוֹר נִמְלֶטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים מִהַעֲלָמֹת וְהַסְתַּרְתָּ נִקְדַּת הָאֱמֶת הַמְּאִיר
עֵתָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת מִכָּל שָׁכֵן בְּעוֹלָם הַזֶּה: וּמַעֲצֵם חֲשַׁכַת הַמַּעֲשִׂים
וּכְסִילוֹת הַשֶּׁכֶל נִחְשָׁף הָאוֹר וְנִגְעָלָם מְאֹד עַד שֶׁרַבִּים לֹא דִי שֵׁאִינָם נִהְיִים לְאוֹרוֹ
הַגָּדוֹל אֲף גַם הֵם חוֹלְקִים וּמִתְנַגְּדִים עָלָיו מְאֹד וּמִה נָשִׁיב לְה' כָּל תְּגִמּוּלוֹהֵי עָלֵינוּ
אֲשֶׁר נִצְלָנוּ מִזֶּה.

וְאֵנִי מְזַהֵרְךָ וּמְזַרְזֵךְ בְּנֵי חֲבִיבֵי כָּאֵב אֵת בֶּן יִרְצָה שֶׁתִּזְכֹּר זֹאת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם
הֵיטֵב הֵיטֵב בְּכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ כִּי לֹא דְבַר רִיק הוּא מִכֶּם וְאִי אֶפְשָׁר
לְבָאֵר מַה שֶׁמִּתְנוּצֵץ בְּכָל עֵת בְּזוֹת, בְּרוּךְ הוּא אֲשֶׁר עֲזָרְנוּ עַד הַנָּה בְּרַחֲמָיו לְהִיּוֹת
נִקְרָא עַל שֵׁמוֹ הַגָּדוֹל בֶּן יוֹסִיף חֶסְדּוֹ עִמָּנוּ בְּזוֹת וּבְבֹא לְהִיּוֹת נִכְלָל
עִמּוֹ, וְנִפְשָׁנוּ תִהְיֶה נִכְלָלֶת לְנִצְחָתָהּ בְּתוֹךְ כָּל הַנִּפְשׁוֹת הַנִּקְרָאִים עַל
שֵׁמוֹ זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה.

וְתִהְיֶה לָּאֵל בְּשַׁבַּת זֶה דִּבְרַנּוּ בְּזוֹת הַרְבֵּה עַל מְאֹד רַבּוּתֵנוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה
לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיּוֹתָיו עִם הַצַּפּוֹר וְכוּ'. וְלֹהֵי הַתְּקוּהָ שֶׁנִּזְכָּה לָּזוֹת לֹא
כְּמַעֲשֵׂינּוּ כִּי אִם בְּחֶסְדּוֹ הַנִּפְלָא עַד אֵין חֶסֶד. וְתִקְבַּל מִכְתָּב לְרַבִּי נַחֲמָן הַרְצוּף
פֶּה וְאֵתָה תּוֹסִיף עָלָיו כְּרִצוֹנָךְ. וּמִגְדָּל הַנְּחִיצָה אִי אֶפְשָׁר לְהַצְרִיךְ יוֹתֵר וְתִקְנִים
מִה שֶׁכָּתַב לָךְ יְדִידֵינוּ רַבִּי אֶפְרַיִם גֵּרוֹ יְאִיר לְבָלִי לְהַתִּיַּאֵשׁ מִן הַעֲעָקָה
וְהַשְׁמָחָה תְּמִיד.

דְּבַרֵי אֲבִיךָ הַמַּעֲתִיר בְּעַדְךָ: נִתֵּן מִבְּרִסְלָב:

עמוד זה נתרם לזכות הרה"ח ר' נתן בן מירל שליט"א
לרפו"ש בתושח"י - נא להתפלל לרפואתו השלימה

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

רבנו ז"ל אָמַר :

אֵיךְ וְוַעַל אוֹיְסֶפֶרן
מֵיִין זַאךְ מֵיט דִּי
בַּעֲלֵי בְּתִים אַזוֹי ווי
אֵיךְ פִּיר אוֹיִם מֵיט
דִּי חֲסִידִים

תרגום

אָגַמַר עֲנִינִי עִם הַבְּעֲלֵי בְּתִים הַפְּשׁוּטִים
כְּמוֹ שְׂאֲנִי גוֹמַר עִם הַחֲסִידִים

שיח שרפי קודש ב' פד

זמני שבת קודש – פרשת משפטים

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:35	4:34	4:50	4:32	4:43	4:32	4:28	4:47
שקיעה ערב שב"ק	5:14	5:13	5:11	5:11	5:13	5:11	4:50	5:08
חצות הלילה	11:38	11:39	11:39	11:35	11:38	11:36	11:28	11:41
עלות השחר	5:19	5:20	5:21	5:20	5:20	5:20	5:55	5:45
עטיפת הטלית	5:42	5:43	5:44	5:43	5:43	5:43	6:24	6:10
נין החמה	6:34	6:35	6:36	6:36	6:35	6:35	7:33	7:09
סוף זמן קר"ש מג"א	8:25	8:26	8:26	8:24	8:26	8:25	8:49	8:44
חצות היום	11:52	11:53	11:54	11:51	11:53	11:52	12:12	12:09
שקיעה יום שב"ק	5:15	5:14	5:12	5:12	5:14	5:12	4:51	5:10
צאת השבת	5:49	5:50	5:50	5:46	5:50	5:47	5:43	6:22
צאה"ש 72 דק'	6:28	6:26	6:25	6:25	6:26	6:25	6:04	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק, במודי"ע 30 דק, בב"ב והו"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נין החמה במישור כנהוג. סוף"ש (מג"א כנהוג) מעלוה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת תרומה

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
דף היומי גמרא מעד קטן	יח	יט	כ	כא	כב	כד
עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן קמא	כז:	כח.	כח:	כט.	כט:	ל:
דף היומי ליקוטי הלכות או"ח ח"ב	רכה	רכו	רכז	רכח	רכט	רלא
התורה הזמנית	תורה כ"ב - חותם בתוך חותם					